

*Віктор ГРОМОВИЙ,
освітній експерт, заслужений вчитель України
блог «Віктор Громовий: ми і вони: пошук винних»
(витяги)
портал «Освіта.іа», 10.02.2016 р.*

Про особисту відповідальність

«Упродовж останніх десяти років під час своїх майстер-класів з менеджменту інновацій постійно стикаюся із цікавим феноменом **перекладання відповідальності**. Якщо я спілкуюсь із вчителями чи завучами шкіл, вони говорять: «Ми все це розуміємо і підтримуємо, але розкажіть це нашим директорам». У випадку, якщо я спілкуюсь із директорами, вони говорять те саме: «Ми готові до інноваційного розвитку школи, але ви повинні переконати наших начальників (завідуючих) управлінь освіти зняти бар'єри, які стоять на заваді прогресивним змінам».

У аудиторії начальників районного чи міського рівня реакція була однаковіською: ми «за», але «гальмом» є обласне управління і МОН. Чиновники ж МОН переконували мене, що вони як ніхто інший щиро вболівають за долю нашої освіти, але що можна зробити з таким пасивним учительством, безініціативними директорами навчальних закладів, неадекватними начальниками місцевих управлінь освіти. Якщо ж йшлося про питання, пов'язані з фінансуванням освіти то, зазвичай, ми чуємо варіацію на тему: «поганому танцівникові» Мінфін заважає.»

«...доводиться констатувати, що є лише два варіанти проведення радикальних змін в українській освіті – фантастичний і реалістичний. Перший варіант це, якщо ми всі, кожен на своєму рівні, прагнути не перекладати відповідальність один на одного, а почнемо діяти за принципом, сформульованим ще Теодором Рузвельтом: «Роби, що можеш, з тим, що маєш, там, де ти є». Це, звісно, фантастичний варіант. Реалістичним варіант буде у випадку, якщо до нас прилетять марсіани і за нас усе зроблять.»
